

Diakonia liturgiczna Wspólnoty Przymierza Rodzin „Mamre”

Cele diakonii liturgicznej bezpośrednio wynikają z założeń jakie są zawarte w Statucie oraz w Drogowskazach Wspólnoty Przymierza Rodzin „Mamre” tj.:

„Wspólnota realizuje swoje cele przez podejmowanie różnego rodzaju dzieł, a zwłaszcza przez: organizowanie i prowadzenie rekolekcji ewangelizacyjnych i formacyjnych (również z posługą charyzmatyczną), o charakterze biblijnym, liturgicznym, rodzinnym, o tematyce z zakresu moralności i duchowości chrześcijańskiej itp.” (Statut, rozdział II, § 7)

I. Cel ogólny

Treść celu ogólnego diakonii liturgicznej została zaczerpnięta z punktu 1, § 5, rozdziału II Statutu (...) gdzie jest napisane o szukaniu i głoszeniu królestwa Bożego przez ewangelizację i służbę w Kościele Katolickim. Przytoczony powyżej cel ogólny wynika także z definicji pojęcia „liturgia”, przedstawionej w Katechizmie Kościoła Katolickiego w numerze 1070 gdzie czytamy:

„Pojęcie „liturgia” w Nowym Testamencie jest używane nie tylko na oznaczenie celebracji kultu Bożego, lecz także głoszenia Ewangelii i pełnienia czynów miłości. We wszystkich tych przypadkach chodzi o służbę Bogu i ludziom. W celebracji liturgicznej Kościół jest sługą, na obraz swojego Pana, jedyne „Liturga”, uczestnicząc w Jego kapłaństwie (kult), które ma charakter prorocki (głoszenie słowa) i królewski (służba miłości)...”

II. Cele szczegółowe

1. Istota celów szczegółowych została zaczerpnięta z VI Drogowskazu o Liturgii Wspólnoty Przymierza Rodzin „Mamre” cyt.: (...) „Dlatego z wiarą w obecność Zmartwychwstałego chcę często w niej uczestniczyć, szczególnie w liturgicznych i paraliturgicznych spotkaniach Wspólnoty i własnej parafii, czynnie angażując się w różnorodne posługi odpowiednio do powołania i posiadanych charyzmatów”. Do wypełniania tego zobowiązania powołane są osoby nie tylko z diakonii liturgicznej, ale również ci, którzy są członkami Wspólnoty oraz dążący do członkostwa – kandydaci Wspólnoty Przymierza Rodzin „Mamre”.

2. Czynne zaangażowanie w liturgię powinno skutkować widocznym pięknem celebracji liturgicznej. Trzeba, więc ofiarnie i bezinteresownie dbać o piękno: wnętrza kościoła (kaplicy) i jego wyposażenia, sprzętów, szat, naczyń; o całą materialną oprawę liturgii, która przypomina, że Syn Boży zespolił się przez Wcielenie z tym światem i człowiekiem.

III. Metody realizacja celów

- 1) osobista, pogłębiona formacja liturgiczna (intelektualna i duchowa)
- 2) formacja członków diakonii liturgicznej w małej grupie
- 3) formacja i działanie diakonii liturgicznej wewnątrz Wspólnoty
- 4) posługa diakonii liturgicznej na spotkaniach otwartych Wspólnoty o charakterze ewangelizacyjno – liturgicznym

Ad. 1) Pomocne materiały:

- „Nowe ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego” Z trzeciego wydania Mszału Rzymskiego, Rzym 2002. Wydawnictwo Pallotinum- Poznań 2004
- Ks. dr Włodzimierz Cyran, „Mystagogia liturgiczna, Eucharystia”, Częstochowa 2004
- serwis liturgiczny: www.Pascha.org.pl
- Ks. Stanisław Czerwik, „Słudzy Chrystusa- Szafarze Bożych Misteriów”, wydawnictwo: „Jedność”, Kielce 2004
- Ks. Stanisław Szczepaniec, „W szkole liturgicznej”, Katowice 1996
- Ks. Stanisław Szczepaniec, „Ceremoniarz”, diakonia liturgiczna Ruchu Światło-Życie, wydanie studyjne, Kraków 1992
- Michael Kunzler, „Liturgia Kościoła”, przekład i opracowanie: Ks. Lucjan Balter SAC, Pallotinum – Poznań 1999
- Ks. Adam Ludwik Szafranski, „Wierzyć w Chrystusa i żyć Eucharystią”, Oficyna Wydawnicza 4K, Bytom 1997
- Paul Josef Cordes, „Czynne uczestnictwo w Eucharystii”, Wydawnictwo Księży Marianów, Warszawa 1998
- Carlo Maria Martini, „Sakramenty”, Wydawnictwo WAM- Księża Jezuici, Kraków 1994
- Ks. Stanisław Czerwik, „Słudzy Chrystusa- szafarze Bożych misteriów”, Jedność, Kielce 2004
- Ks. Zdzisław Janiec, „Liturgia dla wszystkich”, Wydawnictwo diecezjalne Sandomierz, Sandomierz 2005

Ad. 2) Zasady funkcjonowania diakonii liturgicznej

Zasady niezmiennie ujęte zostały w: Statucie, Drogowskazach, Charyzmacie, Regule Wspólnoty Przymierza Rodzin "Mamre" (RWM)
Przykład z RWM: Warunki trwania we Wspólnocie jako członkowie, kandydaci i aspiranci

Ad. 3) jako uczestnicy diakonii

Do diakonii we Wspólnocie nie należą kandydaci I roku oraz Wspomożyciele z Kręgów modlitewnych. Diakonie są formami realizacji członkostwa we Wspólnocie. Mogą do nich należeć kandydaci II. i III. roku formacji, o ile nie zaniebują swej formacji na danym etapie, a mają już pragnienie przystąpienia w przyszłości do przymierza członków Wspólnoty i są zaangażowani w życie i działalność Wspólnoty.

O dopuszczeniu ich do uczestnictwa w diakonii decyduje Rada (lub sam Moderator) po zaopiniowaniu animatora grupy i za zgodą animatora danej diakonii.

Animatorami diakonii powinni być zasadniczo członkowie trwający w przymierzu. W wypadku braku odpowiednich osób wśród członków, Moderator może powołać na animatora diakonii kogoś z grona kandydatów, choć tylko na określony czas. Powołany kandydat winien odznaczać się pilnością, wiernością o dobrym świadectwem życia chrześcijańskiego.

Jeśli jakiś animator diakonii nie przystąpi do przymierza lub wystąpi ze Wspólnoty, przestaje pełnić funkcję animatora diakonii i Moderator może powołać na jego miejsce nowego animatora. Ma on też obowiązek niezwłocznie przekazać wszystkie materiały należące do diakonii i Wspólnoty swemu następcy. Jeśli pozostaje we Wspólnocie, za zgodą Moderadora może nadal przynależeć do danej diakonii.

Zasady organizacyjne diakonii liturgicznej, które nie zostały sprecyzowane w zasadach niezmiennych, a zostały ustalone przez członków diakonii liturgicznej wraz z animatorem w dniu 21.12.2005 r. na spotkaniu diakonii liturgicznej.

Przez pojęcie „członkowie” zawarte w zasadach organizacyjnych należy rozumieć: członków diakonii liturgicznej wraz z animatorem.

- 1) Termin następnego spotkania diakonii liturgicznej ustalają członkowie diakonii na bieżącym spotkaniu
- 2) Ustalenie i przekazanie następnego tematu spotkania przez animatora na bieżącym spotkaniu diakonii liturgicznej
- 3) Przygotowanie się członków do następnego tematu spotkania
- 4) Punktualne przychodzenie na spotkanie diakonii liturgicznej jej członków
- 5) Ustalenie miejsca i czasu trwania spotkania diakonii liturgicznej na bieżącym spotkaniu
- 6) Spotkanie diakonii liturgicznej odbywa się zazwyczaj raz w miesiącu
- 7) Podczas spotkania nie ma oficjalnych przerw
- 8) Modlitwa podczas spotkania jest modlitwą dzielenia, ale również może być modlitwą w językach
- 9) Uczestnictwo w spotkaniu z postawą otwartości na innych członków oraz z chęcią przyswojenia sobie wiedzy wypływającej ze spotkania
- 10) Wzajemna modlitwa za siebie członków
- 11) Członkowie nie obecni na bieżącym spotkaniu zobowiązane są jak najszybciej dowiedzieć się o terminie i temacie następnego spotkania
- 12) Każda nieobecność na spotkaniu powinna być usprawiedliwiona z ważnego powodu
- 13) Podział funkcji liturgicznych wśród członków diakonii liturgicznej dokonuje sam animator lub osoba przez niego oddelegowana. Funkcje te dotyczą spotkań: w grupie diakonijnej, spotkań otwartych, formacji wewnątrz wspólnoty oraz rekolekcji letnich bądź zimowych
- 14) Zobowiązanie się członków do wypełnienia zleconych funkcji liturgicznych podczas wyżej wymienionych spotkań
- 15) Animator może zlecić któremuś z członków wyznaczenie funkcji pozostałym członkom
- 16) Na spotkaniach wyłączamy telefony komórkowe poza animatorem, który może odebrać telefon od spóźniających się.

Animator zastrzega sobie prawo do wprowadzenia zmian w istniejących już Zasadach organizacyjnych lub dołączenia nowych Zasad organizacyjnych dla diakonii liturgicznej. Powyższe zmiany będą dokonane po zaczerpnięciu opinii i zgody księdza Moderatora oraz po zapoznaniu się z opinią członków diakonii liturgicznej.

Członkowie diakonii liturgicznej mają prawo zgłaszać swoje propozycje animatorowi co do zmian Zasad organizacyjnych.